

راهکارهای ایجاد سرمایه‌های ایستا در اقلیم گرم و مرطوب، در جهت اهداف معماری پایدار

سیده دل افروز هود^{۱*}، مهناز محمودی زرنندی^۲

۱ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین hood.delafrooz@gmail.com ،

۲ استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین Mahnaz_Mahmoodv@yahoo.com

چکیده

بر اساس آمارهای موجود، بین ۱۵ تا ۲۰ درصد کل انرژی مصرفی، در ساختمان‌ها صرف می‌گردد. بخش اعظمی از این مصرف انرژی، جهت سرمایه‌های گرمایش ساختمان‌هاست؛ که این امر باعث تحمیل هزینه‌های بسیار، از بین رفتن منابع طبیعی و تخریب محیط زیست در بعد کلان می‌شود. یکی از اقلیم‌هایی که مصرف انرژی در آن، بخصوص در فصول گرم سال، فشار زیادی به منابع وارد می‌کند، اقلیم گرم و مرطوب است. این نکته، در کشور ما که بخش وسیعی از آن دارای آب و هوای گرم است، توجه بیشتری را طلب می‌کند. در سالهای اخیر به دلیل افزایش جمعیت و استفاده بی‌رویه از سیستم‌های تهویه مطبوع، شاهد افزایش چشم‌گیر مصرف انرژی در این مناطق بوده‌ایم. از روش‌هایی که می‌تواند باعث استفاده هرچه کمتر از انرژی‌های تجدیدناپذیر در این مناطق شود، مقوله طراحی پایدار و بر مبنای طراحی اقلیمی است. در این مقاله، که به روش توصیفی-تحلیلی گردآوری شده، سعی شده است هرچند به صورت اجمالی به چند راهکار در زمینه ایجاد سرمایه‌های ایستا بر اساس شرایط اقلیمی این مناطق، اشاره شود. استفاده از این اصول سنتی، اما بدون تاریخ انقضا، که از دیرباز در میان ساکنین این مناطق رایج بوده، می‌تواند راهگشایی باشد برای دستیابی به معماری پایدار و در نتیجه‌ی آن محیط زیست و جهانی پایدار.

واژه‌های کلیدی: معماری پایدار، طراحی اقلیمی، اقلیم گرم و مرطوب، تهویه متقاطع، بادگیر، سایبان.